

flaa, hvad jeg nu i dette Dieblif skal foreslaa for Thinget, nemlig at negte dette Lovforslags Overgang til anden Behandling.

N. W. Jensen: Efter det Forslag, der er fremfat fra det ærede Medlem, der sidst talte, finder jeg ingen Anledning til at udtale mig videre, idet jeg betragter det som en Selsølg, at det Forslag, her er fremkommet, ogsaa bliver vedtaget.

Winther: Det er fra ganske andre Betragtninger end dem, der bleve udtalt af det ærede Medlem fra Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen), at jeg gaar ud, naar jeg dog ender med at komme til det samme Resultat som han. Hvis jeg nemlig ser paa Indholdet af Lovforslaget, saa er der deri Noget, som forekommer mig at være i høj Grad ubilligt. Det er ganske vist, at dette Randers - Grenaa Jernbaneselskab har gjort et Tilbud, som Regjeringen her har forelagt i Lovsform; men det forekommer mig, at naar man overveier, hvorledes dette Selskabs Stilling har været, saa har den været lig med den, naar der kommer En paa Landeveien til en Anden og siger: enten Rungen eller Livet. Derfor, uagtet det staa som frivilligt, saa er det efter min Mening slet ikke nogen sand Frivillighed, der har bragt de Paagjældende til at gjøre et saadant Forslag. Jeg finder, at, naar denne Bane ikke kan gaa ved sine egne Midler, saa kan det være meget rigtigt, at Regjeringen søger at faae den for en passende Pris; derimod kan jeg ikke se, at det vilde være billigt at benytte sig af de uheldige Konjunkturer i den Grad, som det her er Tilfældet. Regjeringen har jo ganske vist ogsaa i Motiverne erklæret, at det kunde være meget billigt, at man ydede noget Mere, og ikke lod Kommuner og Private miste alt det, de havde indsat i denne Jernbane; men jeg siger, at det vilde være i sin Orden, naar denne Bane ikke længere kan gaa som privat Bane, men Staten skal overtage den, at denne da ogsaa faar Banen for en billigere Pris end den, for hvilken den selv kunde anlægge Banen, thi det er jo aabenbart, at den Egn, som har tilveiebragt Banen til Dels ved private Tilskud, og som i ethvert Tilfælde har taget Initiativet til at faae denne Bane anlagt, derved har skaffet sig et Gode tidligere, end Staten selv havde betænkt at ville yde det, og derfor siger jeg: lad dem saa give et Vederlag, fordi de have faaet denne Bane tidligere, men lad det ikke blive en total Afklædning af de Kommuner og de Private, som ere gaaede ind paa denne Sag i Genhold til en Lov. Man maa jo erindre, at, naar der eksisterer en Lov af den Art, saa ligger deri en Opfordring til enhver Egn, som føler Trang til en Jernbane, til at sætte sig i Bevægelse i den Henseende. Det er Noget, man ikke maa dable dem for, men kun naar et saadant uheldigt Tilfælde

indtraffer som det, der her er Tale om, siger jeg, de skulle ikke have deres Jernbane paa den af dem selv bestemte Tid, uden at maatte betale Noget derfor, og det forekommer mig derfor, at der bør finde en Afkoring Sted, og jeg vil da ogsaa sige, at det, der er foreslaaet med Hensyn til Nyom-Banen, maaske ogsaa turde finde Sted med Hensyn til Randers-Grenaa Banen. Men naar der nu foruden de Grunde, der ere anførte af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds, ogsaa i Lovens eget Indhold er slige Bestemmelser, saa forekommer det mig, at der ikke er nogen videre Anledning til at behandle denne Sag for Diebliffet. Dertil kommer, at der for mit Vedkommende endnu er en særlig Grund, hvorfor jeg ikke vil gaa ind paa dette; det forekommer mig nemlig, at disse Baner ikke have den Egenkab at være vigtige for Jernbanedriften paa Hovedretningerne, naar de ikke fortsættes videre, og den Fortsættelse, jeg i saa Henseende tænker paa, er den saakaldte Lange-Bane og dernæst Banen fra Herning over til Vestbanen, men tillige maatte der deraf følge, at man ogsaa samtidig maatte erhverve Herningsbanen. Saa længe dette ikke Altsammen paa een Gang foreligger, forekommer det mig, at det vil være uvigtigt at gaa ind paa at købe disse Baner. Naar nu endvidere hertil kommer, at de Vedkommende ere bragte ud over de store Forlegheder og have Tid til at vente, saa siger jeg ligesom det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds: lad os saa vente, maaske alle Forholdene kunne blive gunstigere ogsaa for dem, som nu saa beredvillig have tilbudt sig til Afklædningen. Jeg skal derfor vel ikke opfordre til Noget, men tillade mig at stemme sammen med det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds i det Forslag, han har antydet.

Berg: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) begyndte at indlede sine Bemærkninger med, at der var noget Forkert her i Salen i den Retning, og det giver jeg ham fuldstændig Ret i. Ifjor førte vi efter min Mening en Politif her i Folkethinget, som ikke behagede, men som blev lovpriist af en stor Del omkring i Landet som Forhandlingspolitif, og jeg faae et politif Afstykke af en stor Del af Thingets Medlemmer, hvori man elleve Gange nævnte, at vi have kun Forhandling til vor Naadighed; at Thinget kunde beslutte var helt borte i det store politiske Afstykke. Vi have kun et Middel at vinde frem paa, at forhandle om Finansloven og forhandle og atter forhandle, og naar der stiftes Samtale udenfor denne Sal mellem politiske Modstandere, saa lyder det altid fra det samme Partis Side, vi ville forhandle, vi ere komne derind for at forhandle, og hvis vi ikke ville det, kunne vi lige saa godt nedlægge vort Mandat, vi ere færdige og kunne Intet gjøre; uden Forhandling er der Intet at gjøre.